

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE NVO NEDERLANDSE VERENIGING VAN PEDAGOGEN EN ONDERWIJSKUNDIGEN

Uitspraak inzake het beroep tegen de uitspraak van het College van Toezicht van de NVO van 19 september 2012, verzonden 18 oktober 2012

Verweerster in de behandeling in eerste aanleg, mevrouw drs. A., gaat in beroep tegen deze uitspraak.

Partijen:

Mevrouw drs. A. te Y., hierna te noemen: appellante

Versus

De heer B. te Z. , hierna te noemen: verweerder

Samenstelling van het College van Beroep van de NVO bij deze beoordeling.

De heer drs. M. Faas (plaatsvervangend voorzitter)

Mevrouw drs. M. Salverda

Mevrouw mr. dr. M. E. Kalverboer

Het College van Beroep baseert zich bij de behandeling van dit beroep op de beroepscode van de NVO en het Reglement voor het College van toezicht en het College van Beroep van de NVO.

Het College van Beroep beslist in deze zaak conform zijn taakstelling in artikel 3.1 van het bovengenoemde Reglement, waarin staat dat het College van Beroep onderzoek doet op grond van de klacht, vervat in het beroepschrift. Daarbij kan het College van Beroep de uitspraak van het College van Toezicht bevestigen, wijzigen, dan wel vernietigen. Het College van Beroep komt daarmee tot een definitief eindoordeel.

Verloop van de procedure tot nu toe.

De heer B. diende op 8 december 2011 een klacht in tegen mevrouw A. bij het College van Toezicht (hierna CvT).

Het CvT heeft hiervan op 19 september 2012 uitspraak gedaan. Het CvT oordeelde de klacht deels gegrond en legde aan verweerster de maatregel van voorwaardelijke berisping op. De voorwaarde bestaat uit het aantoonbaar hebben doorlopen van 16 uur supervisie met betrekking tot de gegrond verklaarde klachtonderdelen.

De feiten zoals weergegeven in de uitspraak van het CvT, de overwegingen en beslissing van het CvT van 19 september 2012 worden beschouwd als hier ingelast en deel uitmakend van deze uitspraak.

Appellante is van deze beslissing in beroep gekomen met een beroepschrift, ontvangen op 17 december 2012 door het College van Beroep. Dit betrof een pro-forma beroep, de gronden van beroep zijn ontvangen op 18 januari 2013.

Op 18 februari 2013 is van verweerder een verweerschrift ontvangen.

Op 24 april 2013 heeft het College van Beroep de zaak mondeling behandeld, waarbij op verzoek van verweerder partijen gescheiden van elkaar zijn gehoord. Beide partijen hebben de verslagen van de zitting ontvangen. Van verweerder is een reactie op het verslag van de hoorzitting van appellante ontvangen. Van appellante is geen reactie op de verslagen ontvangen.

Het beroep.

Ontvankelijkheid.

Het beroepschrift is binnengekomen binnen de daarvoor gestelde termijn na de dag van verzending van de uitspraak van het CvT. Het bevat de noodzakelijke gegevens en de gronden van het beroep. Het beroep is ontvankelijk verklaard.

Het College van Beroep gaat uit van de in beroep niet bestreden feiten en gebeurtenissen zoals deze zijn vastgesteld door het CvT.

De gronden van het beroep.

Appellante heeft de volgende gronden aangevoerd.

Beroepsgronden naar aanleiding van de behandeling in eerste aanleg:

a. Het gescheiden horen van partijen heeft appellante op achterstand gezet. Zij stelt dat zij niet in kennis is gesteld van de aanleiding voor dit verzoek en dat door het CvT ook niet gemotiveerd is waarom gescheiden werd gehoord. Appellante heeft door het gescheiden horen geen gelegenheid gehad tot direct weerwoord op het verhaal van klager. De reikwijdte van haar schriftelijke reactie op het verslag van de hoorzitting is in de uitspraak niet terug te vinden.

b. Het klachtschrift in relatie tot de uitspraak de uitleg van klager over de schending van de verschillende artikelen in zijn 10 klachtonderdelen is door het CvT meerdere malen niet als grondslag genomen.

c. Paragraaf 3 en 4 van de uitspraak het CvT heeft de klachten van klager samengevat, maar niet de door hem gegeven motivering benut. Die motivering is juist in het verweerschrift van appellante weerlegd. Het verweer is in de uitspraak samengevat en herordend. Dit doet geen recht aan het verweer. Appellante stelt dat zij door deze werkwijze benadeeld is.

d. Paragraaf 5 van de uitspraak diverse klachten worden hier gebundeld. Zij zijn noch door klager, noch door verweerder met elkaar in verband gebracht. Dit doet geen recht aan het verweer en bewijs. Appellante stelt dat zij door deze werkwijze benadeeld is.

e. Appellante leest in de uitspraak dat het CvT constateert dat verweester tijdens de zitting geen blijk gaf van kritische reflectie op het eigen handelen. Appellante is van mening dat zij de bevraging van het CvT met de nodige nuances heeft beantwoord. Zelfreflectie blijkt ook uit de consultatie van haar supervisor tijdens het proces. De voorzitter constateert tijdens de zitting dat zij gewogen keuzes heeft gemaakt. Appellante kan zich niet verenigen met deze conclusie van het CvT.

f. Voorwaardelijke berisping, voorwaarde.

Appellante acht de opgelegde voorwaarde disproportioneel. Niet duidelijk is in de uitspraak hoe de balans is tussen de verschillende klachtonderdelen en welke facetten tot deze strafoplegging nopen. Appellante geeft aan dat de kosten die met deze maatregel zijn gemoeid tot boven de € 3.000,00 zullen uitstijgen. Zij wordt hierdoor aanzienlijk benadeeld. De verzwarende factor die zou zijn gelegen in het ontbreken van kritische zelfreflectie heeft appellante in de alinea hiervoor weersproken.

Beroepsgronden ten aanzien van specifieke klachtonderdelen zoals deze door het CvT in zijn uitspraak zijn geformuleerd:

- T.a.v. Klachtonderdeel 1.

De stelling van CvT dat klagers toestemming ontbrak is niet juist. Dit is ook niet vermeld in het klaagschrift. Klager had na commitment bedenkingen en zich na gesprek opnieuw

gecommitteerd aan de werkwijze. Hij heeft de gesprekken niet beëindigd. Hij zocht regie in het werkproces. Appellante heeft deze niet verleend. Dat is niet aan te merken als directief handelen.

T.a.v. klachtonderdeel 2.

Appellante zou volgens het CvT niet alles hebben gedaan om bedreiging van de ontwikkeling van D. ongedaan te maken. Door klager wordt deze klacht verbonden aan het feit dat geen gesprek tot stand kwam tussen moeder en D. Appellante ervaart door de redactie van de uitspraak dat zij in verband gebracht wordt met bedreiging in de ontwikkeling van D. Zij acht dit onzorgvuldig. Een bemiddelaar kan slechts een afspraak bevorderen maar niet verplichtend tot stand brengen. Gesprekken vinden plaats op basis van vrijwilligheid. Appellante heeft diverse uitnodigingen tot gesprek gedaan en aan haar inspanningsplicht voldaan.

T.a.v. klachtonderdeel 3.

Appellante stelt dat klager ruimschoots mondelinge informatie heeft ontvangen gedurende het proces. Zie ook het mailverkeer van klager en haar beantwoording. Klager is voldoende taalvaardig om deze informatie tot zich te nemen.

T.a.v. klachtonderdeel 5.

Appellante geeft aan dat klager zelf t.a.v. art 11.2 stelt dat de hulpvraag is vastgelegd. Het behandelplan blijkt uit de mail van 3 juli aan de man en de vrouw. Samen met de hulpvraag vormt dit de opdracht. Deze is door de 3 betrokkenen geaccordeerd.

-T.a.v. klachtonderdeel 6.

Klager stelt dat methodisch geen afspraken zijn gemaakt. Appellante heeft destijds diverse data voorgesteld maar deze zijn geen van alle geaccepteerd. Hoe in dit verband de schending ad art 20 is ontstaan is haar niet duidelijk. De uitspraak van het CvT geeft hier ook geen duidelijkheid over. Het verweer is in de uitspraak hierover niet meegewogen.

- T.a.v. klachtonderdeel 7.

Appellante stelt dat dit herstelrecht geldt voor aantoonbaar onjuiste gegevens in het dossier. Door klager is niet aangeduid op welke gegevens is bedoeld. Dit recht is niet bedoeld voor beïnvloeding van de verslaglegging, maar voor herstel van kennelijke onjuistheden. Meningingen en gevoelens vallen hier niet onder. Er ontbraken na het eerste conceptverslag nog persoonsgegevens die de klager zelf nog niet aanleverde. Het CvT heeft deze klacht, op grond van een aangenomen indruk, onterecht gegrond verklaard.

- T.a.v. klachtonderdeel 9.

Appellante stelt vast dat klager zelf geen afspraak heeft willen maken. Hierdoor was een gezamenlijk beëindigen niet mogelijk. Klager is niet verschenen op de evaluatieafpraak. Dit is niet aan appellante te verwijten.

- T.a.v. klachtonderdeel 10.

Appellante stelt dat zij geen gegevens uit het dossier van klager gedeeld heeft met anderen. Zij concludeert uit de uitspraak dat het CvT een eigen interpretatie van de klacht geeft. Zij stelt dat met name de passage dat geen verslag is verstrekt omdat de klager niet alle rekeningen heeft voldaan geheel onjuist is. Klager wilde geen eindverslag opgemaakt hebben van de kinderbegeleiding. Van de ouderbegeleiding is verslag opgemaakt en dat heeft klager ontvangen. In reactie op het zittingverslag heeft zij dit ook al aangegeven.

Het verweer

Verweerder voert het volgende aan als verweer.

Ten aanzien van de beroepsgronden naar aanleiding van de behandeling in eerste aanleg:

a. de mogelijkheid afzonderlijk gehoord te worden is vastgelegd in de beroepscode en door haar lidmaatschap van de NVO moet appellante zich hieraan confirmeren. Dat appellante bezwaar heeft dat zij niet in kennis is gesteld van de reden en dat het CvT de beslissing tot afzonderlijk horen niet gemotiveerd heeft treft geen doel, dat dit zou moeten staat niet in de beroepscode. Van benadeling van appellante is geen sprake, de in het reglement gestelde procedure is gevolgd.

b. geen reactie van verweerder.

c. klachtonderdeel 4 is ongegrond verklaard op basis van het verweerschrift van appellante. Van benadeling van haar is dus geen sprake.

Verweerder stelt dat klachtonderdelen 2,3 en 5 met elkaar zijn verbonden en zijn op grond van de klacht en het verweer beoordeeld.

d. Verweerder reageert met de stelling dat appellante heeft nagelaten om de opdracht duidelijk en schriftelijk te formuleren en heeft ook nog geen getekende opdrachtbevestiging kunnen overleggen omdat deze immers niet is opgesteld. Tijdens de zitting heeft zij ook ontkend dat er een contract was getekend.

e. het ontbreken van kritische zelfreflectie is naar de mening van verweerder niet alleen een constatering van het CvT, hij is daar gedurende het begeleidingstraject ook tegenaan gelopen. Ook uit het feit dat zij tegen alle klachtonderdelen beroep aantekent, getuigt hiervan.

f. gezien de ernst van de klachten is vanuit het perspectief van verweerder de opmerking over de disproportionaliteit van de maatregel uitermate ongepast. Verweerder stelt ook dat uitstel van de termijn hiervoor niet aan de orde moet zijn, appellante had eerder beroep in kunnen dienen, zodat uitstel van de termijn niet nodig zou zijn.

Verweer ten aanzien van specifieke klachtonderdelen:

-T.a.v. klachtonderdeel 1.

Verweerder gaf al op 1 augustus aan geen prijs te stellen op de aanwezigheid van de co-begeleider. Dit heeft hij een aantal malen herhaald. De verzoeken om hem niet aan de gesprekstafel toe te laten zijn stevast genegeerd door appellante zonder opgaaf van redenen. Vooraf bij het formuleren van het advies is ook de inschakeling van een co-begeleider niet benoemd. Pas later is dit, zonder overleg, medegedeeld.

-T.a.v. klachtonderdeel 2.

Appellante stelt dat zij inspanningen heeft verricht, maar zij heeft voorstellen voor tijdstippen afgewezen of er niet op gereageerd. Verweerder verwijt appellante een passieve houding. Het uitblijven van gesprekken heeft een rampzalige uitwerking gehad op zijn dochter, waardoor het in appellante gestelde vertrouwen ernstig is geschaad. Klager ontkent dat e.e.a. het gevolg zou zijn van ontbreken van commitment van zijn kant.

-T.a.v. klachtonderdeel 3.

Verwijzing naar de leesvaardigheidmeetlat is volstrekt irrelevant. Als deskundige had appellante kunnen begrijpen dat de emotie die met dit hele traject gepaard ging een heldere beoordeling van zaken zou kunnen belemmeren.

-T.a.v. klachtonderdeel 5.

Er is geen getekende opdrachtbevestiging, alleen een per mail geformuleerd advies.

-T.a.v. klachtonderdeel 6.

Verweerder stelt dat geen afspraken tot stand zijn gekomen. Afspraaktijden lagen alle binnen schooltijd en/of werktijd, terwijl de omstandigheden haar bekend waren en aan appellante gevraagd is om hiermee rekening te houden.

-T.a.v. klachtonderdeel 7.

In de verslagen staan meerdere onjuistheden, en die betreffen niet alleen persoonsgegevens. Verweerder geeft hiervan diverse voorbeelden.

De gesprekken zijn zonder structuur gestart en geëindigd. Er zijn wel afspraken gemaakt, maar die werden diverse malen niet nagekomen. Verweerder vraagt zich af wat het nut er dan van is als appellante geen gevolg geeft aan het naleven ervan. De conceptverslagen reppen hier ook niet over. Verweerder heeft gericht aangegeven wat onjuistheden waren, appellante heeft hier niets mee gedaan.

Het eindverslag is zelfs uitgebracht zonder eerst in concept aan verweerder te zijn overlegd. Ook het definitieve verslag heeft verweerder niet ontvangen.

-T.a.v. klachtonderdeel 9.

Appellante heeft eenzijdig de begeleiding per mail beëindigd en een gesprek hierover op een door haar vastgestelde datum en tijdstip gepland. Hiervan kon niet worden afgeweken.

Verweerder stelt dat appellante de beëindiging niet op de voorgeschreven wijze heeft verricht en haar eigen afspraken en regels hiermee niet nagekomen is.

-T.a.v. klachtonderdeel 10.

verweerder heeft van de ouderbegeleiding geen verslag ontvangen. Via de rechter heeft het hem bereikt, omdat het door de moeder in de juridische procedure is ingebracht. Appellantes standpunt dat het verkrijgen van het verslag niet af zou hangen van al dan niet betalen is onjuist. Hij verwijst hierbij naar een mail waarin appellante aangeeft dat 'De eindrapportage beschikbaar zal komen voor cliënten wiens rekeningen geheel zijn voldaan'. Ook in de hoorzitting heeft Appellante aangegeven dat verweerder de rapportage over de ouderbegeleiding niet heeft ontvangen. Dit staat haaks op wat zij in haar beroepsschrift stelt.

De beoordeling van het beroep

Bij de beoordeling van het beroep volgt het College van Beroep (hierna: het College) de volgorde en nummering van de klachtonderdelen zoals deze hier boven zijn weergegeven.

Overwegingen ten aanzien van de beroepsgronden naar aanleiding van de behandeling in eerste aanleg

Ad **a**. Partijen kunnen op verzoek van één der partijen afzonderlijk worden gehoord. Een motivatie daarvoor door het behandelend College is geen verplichting. De Colleges wijzen partijen wel op de beperkingen in hoor en wederhoor die gescheiden horen met zich meebrengt. Het College acht deze klacht ongegrond.

Ad **b**. Het College overweegt op grond van de uitspraak CvT dat bij de samenneming van klachtonderdelen 2,3 en 5 uitspraak is gedaan over de gegrondheid van de klacht ten aanzien van artikel 11 lid 2, zoals vermeld in klachtonderdeel 2. Voor het overige is de uitleg van klager als grondslag bij de beoordeling van de klachtonderdelen betrokken. Dit klachtonderdeel is deels gegrond.

Ad **c**. Het College kan niet vaststellen dat het verweer van appellante niet is betrokken bij de beoordeling. Het CvT heeft blijkens de uitspraak vaststellingen gedaan naar aanleiding van de motiveringen van klacht en verweer bij de verschillende klachtonderdelen en naar aanleiding van de hoorzitting. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Ad d. Dit klachtonderdeel is naar het oordeel van het College van eenzelfde inhoud als klachtonderdeel c. Het College oordeelt dit klachtonderdeel ongegrond.

Ad e. De constatering dat appellante tijdens de behandeling in eerste aanleg onvoldoende blijk gaf van kritische zelfreflectie op het eigen professioneel handelen is gebaseerd op observaties van het CvT tijdens de mondelinge behandeling. Het College kan niet vaststellen of dit een juiste observatie was. Dit klachtonderdeel is ongegrond. Op de observaties van het College van Beroep ten aanzien hiervan wordt hieronder nog ingegaan.

Ad f. ten aanzien van de proportionaliteit van de voorwaarden bij de voorwaardelijke berisping overweegt het College het volgende. De gegrond verklaarde klachtonderdelen betroffen relatief zwaarwegende eisen ten aanzien van professioneel handelen als zorgvuldigheid, geïnformeerde toestemming, het duidelijk formuleren van de opdracht en een plan van aanpak. Dit tezamen met de constatering van het CvT dat appellante onvoldoende blijk gaf van kritische zelfreflectie op haar handelen maakt de in eerste aanleg opgelegde voorwaarde niet disproportioneel. De opmerking van appellante over de hoge kosten die zij hiervoor zou moeten maken treft geen doel: iedere professioneel handelende pedagoog wordt geacht tijd te besteden aan het doorlopen van supervisie.

Overwegingen ten aanzien van de specifieke klachtonderdelen

T.a.v. klachtonderdeel 1.

Hoewel er geen expliciete weigering was van de tweede begeleider door verweerder, is uit de gepresenteerde gegevens ook niet op te maken dat er instemming bestond. Vooraf, bij de start van de behandeling was niet duidelijk voor verweerder dat er een tweede behandelaar zou zijn. Hij heeft meermalen zijn ongenoegen uitgesproken over de gang van zaken. Bij appellante heeft dit niet geleid tot een heroverweging over de begeleiding of de methode van begeleiding. Appellante is doorgegaan op de door haar ingeslagen weg. Het College beoordeelt dit klachtonderdeel als ongegrond

T.a.v. klachtonderdeel 2

Het College overweegt dat niet is te constateren dat de situatie zodanig bedreigend of schadelijk zou zijn voor het kind dat appellante alles had moeten doen om deze bedreiging of schade af te wenden. In die zin is het klachtonderdeel gegrond. Wel overweegt het College ambtshalve dat appellante de situatie waarin telkens geen afspraak met het kind en tussen moeder en kind tot stand kwam te lang heeft laten voortduren. In die zin heeft zij gehandeld in strijd met de door haar vereiste professionele zorgvuldigheid zoals neergelegd in artikel 7 van de beroepscode.

T.a.v. klachtonderdeel 3

Het College overweegt dat gedurende de professionele relatie regelmatig mailverkeer is geweest. Artikel 15 doelt echter op het geven van informatie over het doel van de behandeling, de aard ervan en de werkwijze tijdens de behandeling, zodat bij cliënt sprake kan zijn van geïnformeerde toestemming voor de behandeling. Er is geen plan van aanpak gemaakt en er is vooraf onvoldoende gesproken over de aard van de begeleiding. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel 5

Uit de informatie van partijen en uit de dossierstukken blijkt dat er geen getekende opdrachtbevestiging ligt. Er zijn alleen mails van appellante waarin zij de, overigens nog onvolledige, hulpvraag formuleert zoals zij deze op grond van intakegesprekken heeft begrepen, en een advies ten aanzien van de begeleiding en ondersteuning. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel 6

Het CvT heeft bij dit klachtonderdeel, blijkens de uitspraak, de aantasting van waardigheid zoals omschreven in artikel 20 ambtshalve gezien in de keuze van verweerster om de begeleiding uit te voeren met een co-begeleider waarbij zij klagers bedenkingen steeds naast zich neer heeft gelegd. Dit is niet de klacht die verweerder oorspronkelijk ten aanzien van artikel 20 formuleerde. Het College overweegt dat deze oorspronkelijke klacht van verweerder, betreffende de vertraging die ontstond door het niet concreet maken van afspraken, niet op artikel 20 gestoeld had moeten worden, maar valt onder artikel 7 betreffende het zorgvuldig handelen. In die zin sluit dit klachtonderdeel inhoudelijk aan bij klachtonderdeel 2. Klachtonderdeel 6 is gegrond.

Klachtonderdeel 7

Het CvT stelde vast ten aanzien van dit klachtonderdeel dat door het handelen van appellante in relatie tot de verstrekking van (gesprek)verslagen bij verweerder de indruk gewekt kon worden dat hij door appellante niet in de gelegenheid werd gesteld om het recht op correctie uit te oefenen. Het College overweegt dat dit oordeel zeer wel mogelijk is op grond van de stukken en hetgeen destijds ter zitting aan de orde kwam. Onduidelijk was of ten aanzien van de opmerkingen van verweerder aanpassingen zouden worden gemaakt in de verslagen en of de conceptversie dan ook de uiteindelijke versie zou zijn. Dit klachtonderdeel is ongegrond.

Klachtonderdeel 9

Het College overweegt dat ten aanzien van de beëindiging van een behandeling er situaties kunnen ontstaan die de beëindiging door middel van een gesprek onmogelijk maken. In deze situatie was het in de praktijk erg lastig om een afspraak tot stand te brengen. Appellante heeft niet onzorgvuldig gehandeld door de beëindiging van de behandeling aan te kondigen per mail. Zij had daarna echter wel de nodige moeite moeten doen om alsnog een gesprek tot stand te brengen om haar motivatie te bespreken en de behandeling te evalueren. Het enkele voorstel van een datum en aan de ander slechts de mogelijkheid te geven deze te accepteren of niet leidt tot onzorgvuldig handelen in de zin van artikel 7 van de beroepscode.

Klachtonderdeel 10

Het College kan uit de stukken en het behandelde ter zitting slechts constateren dat verweerder geen prijs stelde op het verslag van de ouder-kind begeleiding. Er bestaat onenigheid tussen partijen of het eindverslag van de ouderbegeleiding nu wel of niet door verweerder is ontvangen. Verweerder stelt dat hij het nooit heeft ontvangen. Appellante stelt dat zij het hem wel heeft gestuurd. In het verslag van de hoorzitting, dat zij verbeterd heeft, staat echter alleen: "Verweerster antwoordt dat zij een rapportage heeft gemaakt n.a.v. de ouderbegeleiding. Deze heeft ze aan moeder gegeven, de inhoud was voor beiden bestemd." Het College kan niet anders dan concluderen dat zij het eindverslag van de ouderbegeleiding niet aan verweerder heeft gestuurd. Dit levert strijd op met artikel 10 van de beroepscode.

Het College kan uit de stukken en het verhandelde ter zitting niet concluderen dat appellante gegevens uit het dossier van verweerder gedeeld heeft met derden.

Dit klachtonderdeel is deels gegrond.

Het College overweegt tot slot en met betrekking tot het geheel het volgende.

Vanaf de intakegesprekken bij appellante tot aan de beëindiging van de professionele relatie door appellante is er een periode van een half jaar verstreken. Uit alle aan het College aangereikte informatie is het beeld ontstaan van een moeizaam proces, gekenmerkt door verschillende belangen en strijd tussen de cliënten onderling en het niet of zeer moeizaam tot stand komen van afspraken tussen cliënten en appellante. Er is geen schriftelijke opdrachtbevestiging en plan van aanpak gemaakt. Verweerder had problemen met de wijze waarop de begeleiding vorm kreeg. Het vele e-mail verkeer tussen appellante en verweerder compliceerde het proces. Partijen geven beide hun eigen beeld bij de reden dat er geen

afspraken tot stand kwamen, zowel tussen verweerder en appellante als tussen appellante en verweerders dochter.

Appellante heeft onvoldoende structuur en sturing kunnen geven aan het proces. De reden hiervoor is voor een belangrijk deel gelegen in het nalaten van belangrijke voorwaardenscheppende, formele vereisten aan de professionele relatie.

Appellante heeft wellicht, in reflectie op de gang van zaken, in het verloop van de tijd wel onderkend dat de resultaten die men bij aanvang van de begeleiding voor ogen had op deze manier niet bereikt konden worden, maar zij heeft hier niet tijdig naar gehandeld. Een complexe relatie zoals hier speelde vereist juist van een professioneel handelend pedagoog dat zij zeer alert is op het proces en het goed vastleggen van afspraken, om ook tijdig gewogen keuzes te kunnen maken ten aanzien van de behandelrelatie.

Het College overweegt dat appellante tijdens de mondelinge behandeling er wel blijk van heeft gegeven dat ten aanzien van haar professionele rol een proces van kritische zelfreflectie is ingezet.

Uitspraak

Alles overwegende komt het College van Beroep tot de volgende uitspraak:

Het College van Beroep beoordeelt de klachten in beroep a,c,d,e,f,1,3,5,7 en 9 als ongegrond.

De klachten in beroep b, 2 en 10 zijn deels gegrond.

Klacht in beroep 6 is gegrond.

De ongegronde klachten in beroep, tezamen met de overwegingen van het College met betrekking tot het geheel leiden tot in stand laten van de maatregel van voorwaardelijke berisping, met de volgende wijzigingen.

Appellante dient uiterlijk op 10 januari 2014 aan het bestuur van de NVO aan te tonen dat zij, met betrekking tot de in beroep ongegronde klachtonderdelen met name in relatie tot het professioneel handelen in complexe situaties, 16 uur supervisie heeft doorlopen.

Appellante dient dit aan te tonen middels een door de supervisor ondertekend document met daarop aangegeven de doorlopen supervisiemomenten en besproken onderwerpen.

Appellante heeft aangegeven dat zij een NIP-erkende supervisor heeft. Het College van Beroep gaat hiermee akkoord.

Bij het niet voldoen aan deze voorwaarde zal deze voorwaardelijke berisping op 10 februari 2014 zonder nadere uitspraak overgaan in een berisping.

Uitspraak aldus gedaan op 10 juni 2013 in de genoemde samenstelling.

dhr.drs. M. Faas, voorzitter

Mw.mr.drs. J. Pfeiffer, ambtelijk secretaris